
Alumne: Maximilian Watzl Estrada

Tutor: Germán Alemany Leira

Els 7 pecats capitals

Presentació

Els 7 pecats capitals són, en la religió cristiana, els conceptes que defineixen les passions desmesurades de l'ésser humà.

El que em va impulsar a l'hora de decidir-me a fer aquest treball era una curiositat que tenia des de ja feia temps sobre aquest tema. Jo sabia més o menys quins eren i a què es referien, però volia aprofundir-hi, estudiar si realment eren tan negatius o si tenien diferents cares. A més a més, volia conèixer on es veien més representats en la nostra societat i veure si som conscients de tots els pecats que ens envolten. A part, vaig voler descobrir el seu origen perquè, evidentment, els vicis no els va inventar l'Església, sinó que formen part de nosaltres des del principi de la humanitat. Per tant, vaig dedicar-me a intentar descobrir quines cultures van ser les primeres a considerar-los i si van tenir alguna mena d'influència en les idees dels 7 pecats capitals del cristianisme.

Metodologia

Per poder fer aquest treball vaig haver de buscar moltíssima informació, i per sort meva d'informació no me'n va faltar; però el problema que vaig tenir va ser haver-la de seleccionar. En la meva part teòrica, que se centrava en la història dels pecats,

vaig haver de sintetitzar molt el que escrivia, ja que tot i que potser tot el que trobava era molt interessant, no volia que fos un treball de cent pàgines i que es fes pesat; el meu objectiu era escriure un treball entretingut i alhora profund. Al final, després de la selecció que vaig fer, crec que vaig aconseguir el que em proposava. Per altra banda, en la meua part pràctica, en què parlo sobre l'impacte que tenen els vicis de l'home en la nostra societat, vaig fer ús d'uns assajos sobre els mateixos pecats capitals publicats l'any 2020 que em van anar com l'anell al dit. Aquests em van ser de gran ajuda ja que eren molt actuals i perquè els autors hi expressen les seves idees des de punts de vista molt diferents. Això va servir-me a l'hora d'escriure les meves pròpies reflexions i adonar-me de moltes coses com, per exemple, que les passions estan molt més presents en el nostre dia a dia del que creia, dins i fora de nosaltres.

Cos del treball

En la meua part pràctica, de manera introductòria, faig una definició més completa dels pecats i també explico el pecat original d'Adam i Eva, que diu que aquests van ser expulsats del Paradís per haver menjat el fruit de l'arbre del coneixement i que per culpa d'ells l'ésser humà no és perfecte, envelleix i mor. Teòricament, tots naixem amb ell i només el podem esborrar de nosaltres si ens bategem.

Després d'aquesta introducció ja començo a escriure sobre l'origen i l'evolució dels pecats fins a arribar als nostres dies. Vaig adonar-me que els pecats neixen amb l'home modern, és a dir l'*Homo sapiens sapiens*, fa uns setanta mil anys. Neixen amb ell ja que els vicis de l'home realment són emocions portades a l'extrem, i quan l'home deixa d'actuar per instint i passa a fer ús de la seva intel·ligència també comença a tenir emocions per primera vegada. Per tant, si l'home té sentiments també tindrà vicis.

Seguidament parlo de les primeres religions i cultures, com la hinduista o l'hel·lenisme, que prediquen sobre els vicis de l'home com una cosa negativa i que s'ha de controlar, és a dir, que ja des del principi dels temps d'alguna manera s'han tingut en compte. A més a més, em centro en la societat de l'antiga Grècia i els seus filòsofs, que són els primers que fan les primeres reflexions filosòfiques sobre les virtuts de l'home, que són allò contraposat als vicis. Plató va crear la primera classificació de les virtuts, les anomenades virtuts cardinals (prudència, templança, coratge i justícia) i Aristòtil en fa un estudi molt més profund. És important parlar d'aquest fet ja que van tenir una gran influència sobre la seva societat i en d'altres, com la romana.

En el cristianisme no és fins al segle IV dC que Evagri Pòntic, un pare del desert, fa la primera llista dels vicis de l'home, influenciat per totes les filosofies anteriors a ell. Tot i així, ell n'apuntà 8 i no és fins al segle VI que el papa Gregori el Gran edita la

Els 7 pecats capitals, per Jheronimus Bosch (1505-1510).

llista i oficialitza els 7 pecats capitals que coneixem avui en dia: la mandra, l'enveja, l'avarícia, la ira, la luxúria, la gola i la supèrbia.

Seguidament, el cristianisme es convertirà en la principal religió d'Occident i el seu poder sobre la població és degut bàsicament a la idea de Déu que transmetien. Aquest ens vigila sempre i mira si mai cometem algun d'aquests pecats. D'alguna manera l'Església utilitza els vicis de l'home per fer por a la població, dient-li que si comet algun d'aquests vicis anirà a l'infern, i així l'acaben controlant durant segles. Arribats a l'edat contemporània, podem veure com el poder de l'Església ha caigut considerablement i això ha comportat que, per exemple, els pecats capitals també es tinguin menys en compte.

En la meua part pràctica parlo justament d'això, de com els percebem actualment. Avui en dia vivim en un món controlat pel capitalisme i, per tant, per l'avarícia. Cada vegada ens són més indiferents i estem envoltats de pecats.

L'avarícia, per Pieter Brueghel el Vell (1558).

Tot i així no tot és tan negatiu, també faig certes reflexions que mostren la cara positiva de la majoria d'ells. Parlo, per exemple, del que ens aporta ser mandrosos, de la ira justa i ètica dirigida cap a aquells que reprimeixen les nostres llibertats o de com la supèrbia ens ajuda a creure en nosaltres mateixos i a tenir autoestima, que és molt important.

Conclusions

Ens creiem que som un ésser caigut, com ens mostra l'expulsió d'Adam i Eva del paradís. Sempre s'ha pensat que l'home no era prou bo. L'Església ha estat enviant aquest missatge durant segles. Creiem que som éssers divins que tenim dret al paradís. De fet, quina mena de paradís seria aquell on no hi ha passions i vicis? El cel que sempre ens han plantejat no és verdaderament atractiu. Necessitem els pecats per ser considerats homes, no hem de buscar la perfecció ni

la redempció per eliminar-los de la nostra existència, més aviat hem d'aprendre a conviure amb ells perquè, més que passions indesitjables, són passions que ens defineixen i que necessitem. Una vida plena sense peresa, ira, luxúria, avarícia, enveja, gola o supèrbia no acaba sent una vida plenament humana, ja que els vicis són del tot humans. Sense descontrol i plaer no hi ha plenitud. Els humans som el que som, i no som perfectes. Som éssers suficientment bons a la nostra manera, els pecats sempre formaran part de nosaltres i això ja està bé. No som cadàvers ni màquines. No hem de viure sense vida i no hem d'eliminar, sinó conviure. La persona veritablement sàvia no intenta suprimir els pecats, modera la continència.

Bibliografia i bibliografia web

LLIBRES: *La ira*, per Raül Garrigasait. Barcelona: Fragmenta Editorial (febrer del 2020). — *La supèrbia*, per Jordi Graupera. Barcelona: Fragmenta Editorial (febrer del 2020). — *La luxúria*, per Anna Punsoda. Barcelona: Fragmenta Editorial (febrer del 2020). — *La gola*, per Adrià Pujol Cruells. Barcelona: Fragmenta Editorial (gener del 2020). — *L'avarícia*, per Oriol Ponsatí-Murlà. Barcelona: Fragmenta Editorial (novembre del 2019). — *L'enveja*, per Marina Porras. Barcelona: Fragmenta Editorial (octubre del 2019). — *La mandra*, per Oriol Quintana. Barcelona: Fragmenta Editorial (octubre del 2019). WEBS: Filòsofs grecs: <<https://www.encyclopedia.cat/ec-gec-0217867.xml>> — Filòsofs grecs: <<https://maximopotencial.com/la-clasificacion-de-las-virtudes/>> — Evagri Pòntic: <http://www.iglesiapueblonuevo.es/index.php?codigo=bio_evagriop> — Gregori el Gran: <<https://www.christianiconography.info/gregory.html>> — Evolució del cristianisme: <<https://www.youtube.com/watch?v=BJ0dZhHccfU>> — Enveja, Avarícia i Supèrbia: <<https://www.youtube.com/watch?v=qSrDPFuHif0&t=15s>>
